

František Průša, Design prostředí

Ztracený svět Libně

Bakalářská práce

Svědomitost, pečlivost a jedna základní idea, která zkoumána ze všech různých stran, obnažena k podstatě a opět up gradována k aktuálnímu znovuzrození.

Tak by se dala jednoduše charakterizovat práce, kterou František Průša s většími nebo menšími proměnami zkoumal témata, jimiž se zabýval v průběhu dosavadního studia katedry Designu prostředí.

I téma bakalářská práce, které si vytkl ke zpracování na závěr studia prvního stupně studia Designu prostředí poskytovalo Františkovi dostatek výzkumného materiálu, který musel utřídit a prozkoumat, aby se dostal k základům toho, co tvořilo jeho původně latentní záměr a co bylo v počátku nejasným obrysem v mlhovině často skrývaných prohřešků odkazu našich předků. Historie semitismu, ale i antisemitismu s její temnou, nepříliš radostnou skutečností. Velmi často se totiž to, co se týká minulosti Židů a jejich osudů záměrně přechází, neboť svědomí Čechů v této oblasti nebývá nikterak čisté.

Čechy, a zejména Praha, odjakživa bývaly teritoriem multikulturním. Žili zde Němci, Češi a Židé. Čas od času ti jedni pojali averzi vůči těm ostatním dvěma a tak nebo tak si to s nimi začali vyřizovat. Většinou to odnesli Židé... František Průša se rozhodl, že se na základech dostupných pramenů pokusí rekonstruovat to, co bylo zapomenuto a devastováno, a zviditelní hranice židovského ghetta, dávno zničeného a zapomenutého v části Prahy - Libni, která od konce 16. století poskytovala útočiště židovské enklávě se vším, co k životu patří. Životu světskému i duchovnímu.

Bakalářská práce je vedena s nesmírnou pečlivostí a pietou ke zkoumanému materiálu. Množství pramenů, které bylo třeba studovat, aby se vytvořilo co nejdokladnější představení oblasti sevřené do několika ulic Libně, v současné Praze 8 se Františkovi podařilo. Fundamentální základ práce je spolehlivě věrohodný, což mimo jiné dokazuje i řada použitých pramenů, ale je především kvalitním podkladem pro vytvoření konceptu faktických, ale efemérně křehkých linií vyznačených hranic židovského ghetta, uvnitř něhož se odehrává lingvisticky již neproniknutelná, ale jsoucí identifikace života. Výměna nápisů na reklamních tabulích, linie textů na chodnících i čáry hranic jsou jen obtížně věrohodně uchopitelné, ale o to víc připomínají to, co mělo být rozprášeno. V pravém, či přeneseném slova smyslu.

František Průša v bakalářské práci, tak jako i v minulém svém studiu, pootevřel některou z 13. komnat běhu času. Komnatu, která má být již raději uzavřena, ale nezapomenuta.

Bakalářskou práci Františka Průši navrhuji přijmout a hodnotit: Výborně

prof. Mgr. Jaroslav Brabec